WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.
NEDERLAND : 40 cts

18 SEPTEMBER 1953. Nr 154
3e JAAR — 20 BLADZ.

Mickey magazine

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

HALLO ! hallo ! mijn beste jongens en meisjes, hoe denken jullie over dit onderwerp : de HAAS ? Lokt het jullie ? Goed, dan zal ik eens iets zeer interessants over dit knaagdier vertellen.

Jullie weten dat Seke Wolf op bepaalde momenten zeer snel loopt, bij voorbeeld wanneer hij door Broeder Beer betrapt wordt en op de vlucht gaat. Dan zeggen de biggetjes : *Hij loopt als een haas.*

Een aanvoerder van een voetbalploeg die bij een wedstrijd een lelijke pil te slikken kreeg, zal, wanneer men hem naar de reden van die klopping vraagt, de feiten bij voorbeeld verklaren met te zeggen : *Met onwillige honden is het kwaad hazen jagen.*

Van een bloodaard, van iemand die bang is, zegt men : *Wat een haas ! 't Is een haasvreter !* En dat is juist, want een haas is gauw bang. Bij 't minste verdacht geluid kiest hij het... *hazenpad !*

Ook bij jongensspelen komt de haas wel eens te pas. Het spel waarbij een knaap met gestrekte benen over een gebukt staande makker wipt, is *haasje over.*

Van welk geslacht is het woord *haas?* Eigenlijk is het mannelijk, maar de jagers spreken van *het haas,* onzijdig. Jagers hebben trouwens een eigen taal. De kop van de haas noemen zij *bol*. Als zij van *glazen* of *spiegels* spreken, dan bedoelen zij de ogen van de haas. Schieten zij een haas door de oren, dan zeggen ze, dat ze hem in zijn *lepels* geraakt hebben.

Wellicht hebben jullie moeder al horen zeggen, dat de beste biefstuk die van de HAAS is. Dan bedoelt moeder niet het knaagdier, maar wel de malse magere spier achter het nierbed van een geslacht rund.

De haren van dit grijsbruin knaagdier heten in de jagerstaal *wol*. Het korte staartje is dan de *pluim*. De billen of bouten noemen zij *hammen* en de poten *lopers*. Volgens het jagerswoordenboek heeft de haas geen bloed, maar wel *zweet* in de aderen. En het hart van de haas noemen die hagelblazers gewoon *kamer*.

Als jullie ooit over hazenjacht hoort spreken, kun je dadelijk uitmaken, of je een echt jager, dan wel een opschepper vóór je hebt.

Wat betekent nu : *op hazevoeten gaan ?* Dat is op de kousen lopen, zo licht als een haas dat kan. Zo hoort men soms zeggen tot een persoon die men niet heeft zien aankomen en plots opduikt : Mens, gij hebt hazevoeten !

Het beentje uit de achterpoot van de haas, dat door sommige jagers tot pijpkoker of sigarenpijpje wordt verwerkt, noemt men *hazesprong,* maar dat woord betekent ook de sprong van de haas. Zo spreekt men ook van *hazenspoor, hazestrop hazepastei, hazelip* (gespleten bovenlip) *hazendistel, hazeleger,* (ligplaats van de haas), *hazeslaap* (lichte slaap), *hazeprent* (indruksel van een hazepoot) en *hazepeper* (gerecht van met azijn, peper en andere kruiderijen gestoofd hazevlees).

Ziezo ! Ik hoop dat jullie wetenschappelijke bagage alweer met een hazestaartje verrijkt is ! Taai !

Mickey

KOPJES

In alphabetische naam-volgorde CORTOIS Albert en Elza (Berchem-Antwerpen) - DE LOOSE Julien (Hoboken) - DETREZ Jean (Brussel) - NAEDTS Viviane (Antwerpen) - VAN DER STUYFT Julien en Lucienne (Wetteren) - VAN SCHIE Kees (Den Haag) en WENS Jacqueline (Luchtbal-Antwerpen).

● **Henri van Bergen (Ekeren)** : Ik kan je alleen deze raad geven, Henri : wacht geduldig verder, want de tombola is een luk. Ik hou mijn roer stevig recht, wees maar gerust. Anders zou het zijn wanneer ik iemand zou voorsteken. Iedereen gelijk vóór de wet, vind je dat niet veruit het billijkst, Rik ? Heb je intussen een shirt besteld ? Taai, hoor !

● **Paul Koster (A'dam)** : Je mopjes heb ik doorgegeven, Paul. « De Loods » zal hopelijk in een der volgende nummers verschijnen. Ik moet je feliciteren om de netheid van je geschrift. Blijf je brieven zo verder verzorgen, Paul. Nieuwe leden maken, goed. Werf je ook nieuwe lezertjes ? Wanneer hoor ik nog eens van je ? Stuur rechtdoor, Paul, dan wordt je eenmaal een volle kracht. Taai !

● **Monique Herie (Gent)** : Hartelijk bedankt voor je mopjes en raadseltjes. Ik heb ze direkt overgeheveld naar de redaktie en hoop dat er spoedig wat van in het blaadje komt. Het beste, hoor, Monique. Tot... ?

● **Hedwige Daenens (Berchem)** : Van je twee mopjes vond ik « Langs de straat » het beste. Als ik me niet vergis, werd je eerste vroeger al ingestuurd door een ander Mickey-lezertje. Kijk maar eens in een der volgende nummers of je schriftje opgenomen werd. Natuurlijk mag je nog andere lachedingetjes inzenden, doch liefst mopjes van je eigen vat, Hedwige ! Da-a-a-g !

● **Lidkaart 13864** : Totnogtoe ontving ik slechts brieven en kaartjes van lezers en clubleden. Nu is er echter iets nieuws. De lidkaarten schrijven me ook al. Uit Ronse kwam een prentkaartje met... « **een goedendag van lidkaart 13864** ». Natuurlijk ben ik hier gauw gaan kijken in de steekkaarten van de club. De lidkaart 13864 is de secretaris van **Mathieu Van Campenhout, Oudeschapenbaan 19, Grimbergen.** Dat komt ervan, als men jaar voor jaar al die oude schapen moet tellen, he, Thieu ? Nu, je hebt de goede dag terug van lidkaart Nr 1, hoor ! Zoek jij nu maar eens op wie dat mag wezen. Zeg, Thieu, je kaartje was toch niet als mop bedoeld ?

Zo ja, dan was 't een kostelijke, hoor ! Hou je taai !

MICKEY.

Een goede buurman

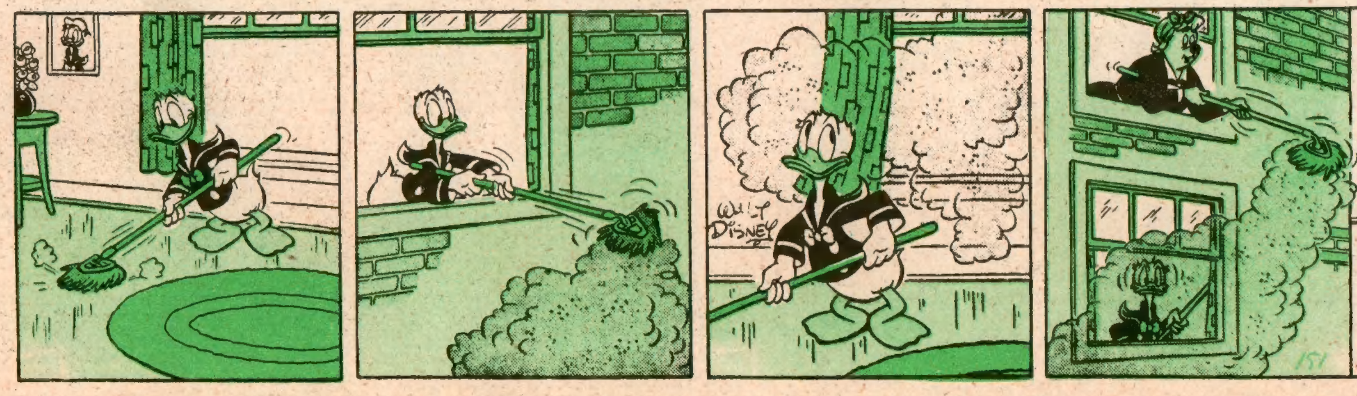

JEREMIAS weert zich

De afdamming die het meerwater tegenhield, waarin het fortuin van Jeremias gestort werd, heeft begeven. In zijn dolle vaart sleurt het water al het geld van de oude rijkaard mee naar het eigendom van de Zware Jongens, die nu triomferen.

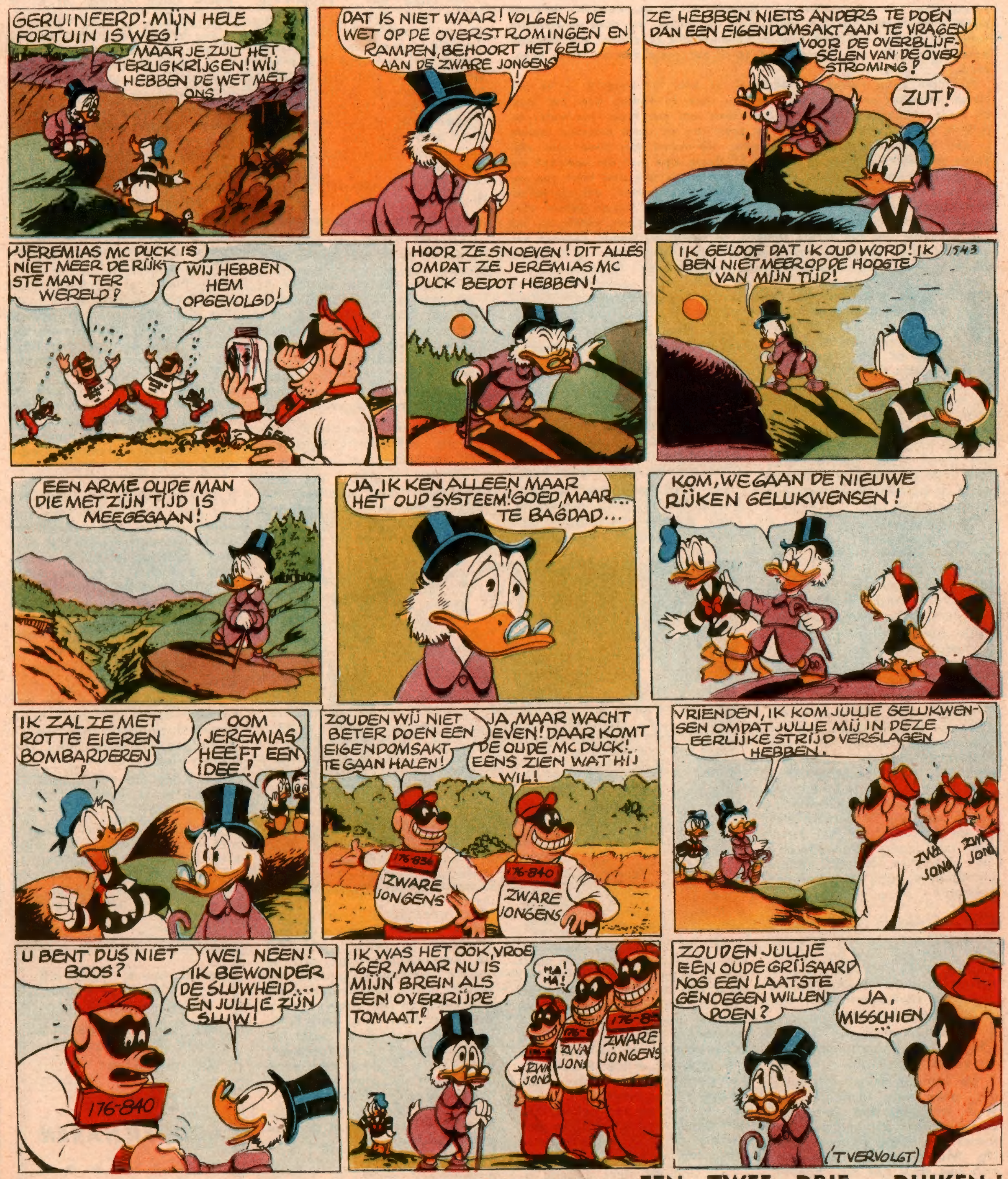

VOLGENDE VRIJDAG : **EEN, TWEE, DRIE... DUIKEN !**

DE WIJDE WERELD IN

Vrij door
F. VAN BRABANT
naar een oud sprookje

« De Wijde Wereld in » is het vervolg op « Het Kind van de Kolenbrander » en « De Bode van Lauwhart » (zie Nrs 151 en 152).

Bij een kolenbrander wordt een jongetje geboren dat, volgens de voorspelling van drie oudjes, vele gevaren zal te doorworstelen hebben, maar tenslotte een prinsesje zal huwen. De koning, die deze voorspelling verneemt, besluit het kind van de kolenbrander te doden. Het jongetje wordt echter door een visser gered en in het gezin van de visser opgevoed.

De jaren gaan voorbij en Mozie — zo heet het jongetje — is een flinke jongeling geworden. Op een dag reist de koning door het land en stapt af aan het huisje van de visser om een kroes fris water te ledigen. Hij verneemt aldus, dat de zoon van de visser niemand anders is dan het kind van de kolenbrander. Hij veinst een bode naar zijn paleis te moeten zenden en vraagt, of Mozie zich met die opdracht wil gelasten. Zo vertrekt Mozie dan naar het paleis met een brief van de koning. In die brief aan de koningin staat geschreven, dat zij Mozie onmiddellijk moet laten doden. In het woud raakt Mozie echter verdwaald. Hij brengt de nacht door in de hut van een der oudjes, die bij zijn geboorte aan zijn wiegje stonden, en terwijl hij slaapt, vervalst het oudje de brief, zodat de boodschap van de koning luidt : « De bode die ik u zend moet onmiddellijk onze dochter huwen ! Ik wil het ! »

TOEN de koningin de inhoud van de brief gelezen had, liet zij haar ceremoniemeester roepen en gaf hem bevel terstond alles voor het huwelijk gereed te maken. Toen deelde zij haar dochter het bevel van haar vader mee. Het prinsesje schrok. Mocht zij dan niet vrij de man kiezen met wie zij door het leven wilde gaan ? Maar toen Mozie vóór haar gebracht werd, straalden haar ogen een grote vreugde uit.

— Moeder ! riep zij uit. Dit is precies de jonge man die ik telkens in mijn dromen terugzie ! Ik houd sinds lang van hem ! Ik wil graag zijn bruid worden ! Houdt gij ook reeds van hem, moeder !

— Buitenmate, mijn kind ! Ik begrijp niet, hoe uw vader die jonge man voor u gekozen heeft. Ik geloof dat wij hierin Gods hand moeten zien.

Mozie, van zijn kant, was met zijn bruidje meer dan tevreden. Hij begreep niet, hoe het kwam, dat de koning hem verkozen had. Lauwhart had toch gezegd, dat het heil van het vaderland van die boodschap afhing. Misschien wilde de koning hem het bevel over zijn legers laten voeren ? Of zou hij een of andere vijandelijke prins te bekampen hebben ?

ENKELE dagen later keerde Lauwhart van zijn reis terug. Toen hij van het huwelijk vernam, ontstak hij in toorn. Doch de koningin reikte hem het perkament over dat hijzelf geschreven had.

— Dat is toch wel uw geschrift en uw handtekening en uw zegel ! sprak zij.

De koning moest toegeven, dat alles van hemzelf was. Wat was er dan gebeurd ? Lauwhart liet zijn schoonzoon roepen en vroeg hem om uitleg. Mozie vertelde hem van zijn reis door het bos, hoe hij verdwaald was en hoe een oudje hem gastvrijheid had geschonken.

— Hoe zag dat oudje er uit ? wilde de koning weten.

Mozie beschreef het en de koning begreep nu, dat dit vrouwtje een der drie oudjes was die twintig jaar geleden in het huis van de kolenbrander bij Mozie's wiegje stonden. Tobben baatte echter niet. Gedane zakken nemen geen keer.

— Wat gedaan is, is voorbij, sprak hij. Wilt gij echter mijn dochter behouden, dan moet gij haar als huwelijksgift

drie gouden haren van de Zonnekoning brengen !

Natuurlijk hoopte Lauwhart, dat zijn schoonzoon daar nooit zou in slagen en dat hij in het land van de Zonnekoning zou sterven. Maar Mozie stond onder de bescherming van zijn petemoei, het oudje, dat hem tot prins-gemaal had gemaakt. Hij trok de wijde wereld in, liep over bergen en dalen, door bossen en doorwaadbare plaatsen, tot hij, na zes weken, aan een gele zee kwam. Daar bemerkte hij een veerman met zijn pont.

— God de Heer zegene u, veerman ! sprak de prins. Kunt gij mij naar het land van de Zonnegod brengen ?

— Naar het... Hoho ! Ik wacht reeds jaren op zo'n bode, antwoordde de overzetter. Twintig jaren heb ik hier dienst en niemand komt me verlossen. Ja ziet gij, ik werd gestraft door de Zonnegod. Als gij mij belooft, dat gij hem zult vragen hoe en wanneer aan mijn strafwerk een einde zal komen, wil ik u graag overzetten.

— Top en akkoord ! sprak de prins.

De veerman zette hem over.

— Het is nog ver, sprak de man. Gij zult een grote stad op uw weg vinden, waar alles droevig en verlaten is. Vóór de stad zult gij een oud ventje met een stok in de hand zien zitten. Ook hij werd door de Zonnegod gestraft en wacht op de eerste bezoeker die hij bij zijn koning moet brengen. Daar zullen ze u vertellen hoe gij verder moet doorreizen.

TWEE weken later stond Mozie vóór die koning, die hem vertelde :

— Wij hadden hier een appelboom met vruchten die jong maakten. Als iemand zo'n appel at, al stond hij ook aan de boord van 't graf, hij werd weer jong. Twintig jaar geleden hield de boom op met vruchten te dragen. Als gij de Zonnegod vraagt ons te helpen, dan zal ik u door vier ruiters laten begeleiden naar zijn rijk, dat ver van hier ligt. Gij moet eerst nog een halfvernielde stad door, waar de valken dag en nacht rondzweven. Gij zult daar een zoon ontmoeten die zijn vader aan het begraven is. Goeie reis ! Weer liep Mozie verder. Na elf dagen kwam hij in de verwoeste stad.

— God de Heer zegene u, grafmaker ! sprak hij tot de jonge man.

— Ook zoveel voor u, antwoordde deze. Sinds lang wacht onze koning op u, ik moet u bij hem brengen.

— Wij hadden hier een put waarin levend water vloeide, zei de koning. Wanneer iemand ervan dronk, al was hij in stervensgevaar, werd hij dadelijk weer gezond. Zelfs de doden werden springlevend als men ze ermee besprenkelde. Twintig jaar reeds heeft de bron opgehouden water te geven. Als gij mij belooft, dat gij de Zonnegod zult vragen ons te helpen, dan zal ik u een koninklijke beloning geven.

Mozie beloofde dit en de koning sprak ;

— Nu moet gij verder door een donker woud. In 't midden daarvan ligt een groene weide en in 't midden van die weide staat een gouden kasteel. Daar woont de Zonnegod. Alles schittert er als gloeiend metaal. Gij zult er een oud vrouwtje ontmoeten bij een spinnewiel. Daar zijt gij terecht en zult gij meer van de Zonnegod horen. Goeie reis !

MOZIE dankte en trok verder. Hoe dichter hij het woud naderde, hoe warmer het werd. Tenslotte was hij verplicht overdag te rusten en alleen 's nachts te reizen, want de hitte was ontzettend drukkend. Wanneer hij de weide in het woud bereikte, nam de hitte plots af. Tegen de avond stond hij vóór het kasteel.

— Hier moet het wezen ! sprak hij voor zichzelf.

Plots ging de poort van het kasteel open en een hond kwam blaffend op hem toegelopen, terwijl een stem van binnen riep :

— Kom binnen, Mozie, ik verwachtte u, ik ben blij u weer te zien !

Het oudje bij het spinnewiel was de petemoei van Mozie, die hem vroeger al gastvrijheid had verleend en zijn huwelijk met de dochter van Lauwhart had helpen voltrekken.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

In het volgend nummer vernemen we hoe het de prins-gemaal verder verging in :

DE DRIE GOUDEN HAREN

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

DE RODE RIVIER

De F.B.I. weigert zich met het opzoeken van Clarabelle te gelasten, die tijdens een geleid bezoek aan de « Bosbouwmaatschappij van de Rode Rivier » verdwenen is. Mickey besluit een onderzoek te doen. Tijdens zijn enquête ontmoet hij een houthakker, die de maatschappij kent. Deze man bevestigt wat Mickey reeds van de chef van de F.B.I. vernomen heeft : dat een deel van de kostbare molumignietstammen « spoorloos » verdwijnen.

VOLGENDE WEEK : **PIER SMEEDT SNODE PLANNEN**

MICKEY en de PIRATEN

Mickey en Dingo worden aangemonsterd als vissers. Ze vernemen dat hun boot de dertiende is om zee te kiezen. De twaalf voorgaande zijn tijdens de kruisvaart verdwenen. Er wordt een grote premie uitgeloofd aan degene die de schuldigen kan aanwijzen. Op een onbekend eiland ontdekken onze vrienden een onderzeeër, waarvan de bemanning zich met een zonderling verkeer bezig houdt!

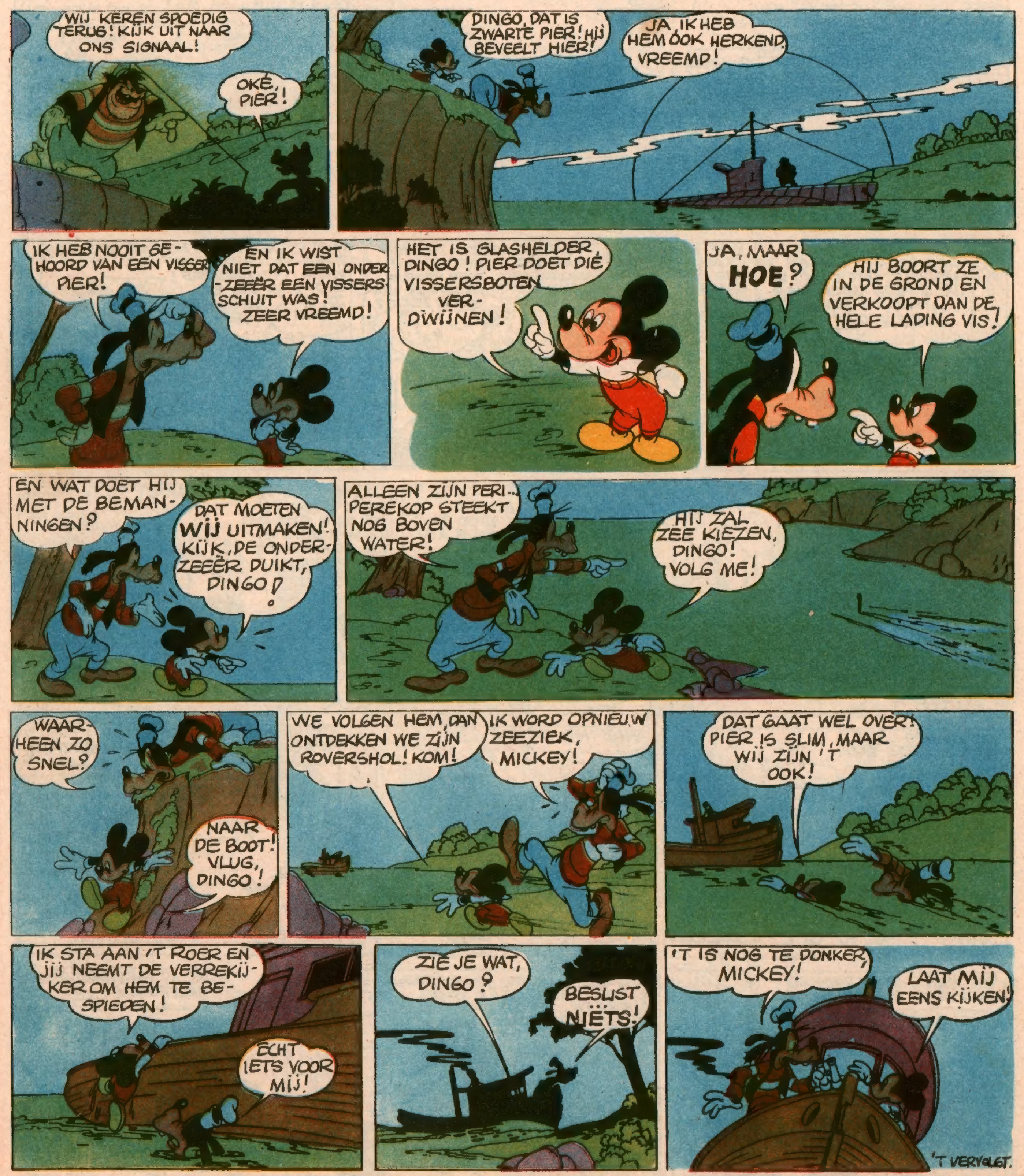

VOLGENDE WEEK : **ER KOMT OPHELDERING IN HET GEHEIM**

De DRUIVEN van broeder KONIJN

Op zoek naar druiven langsheen de oever van de rivier, ontmoet Broeder Konijn Broeder Alligator, die hem tracht te grijpen om hem op te peuzelen. Maar de sluwe Broeder Konijn drijft zijn vijand op de vlucht. Hij moest nochtans op een stok klimmen die langzaam in het verzwelgende slijk drinat.

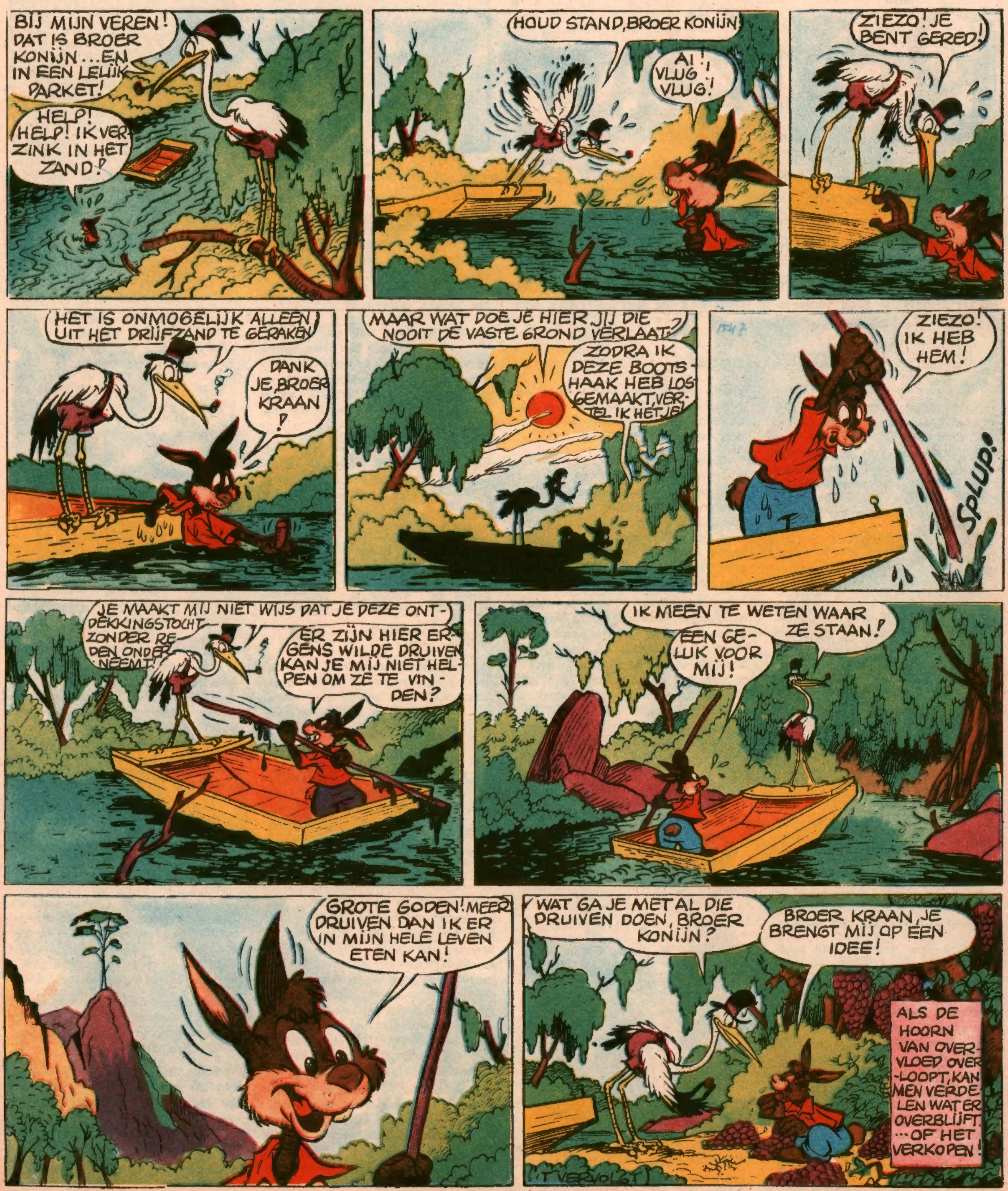

VOLGENDE WEEK : **JOHAN GAAT HANDEL DRIJVEN !**

De Post en de Postzegel

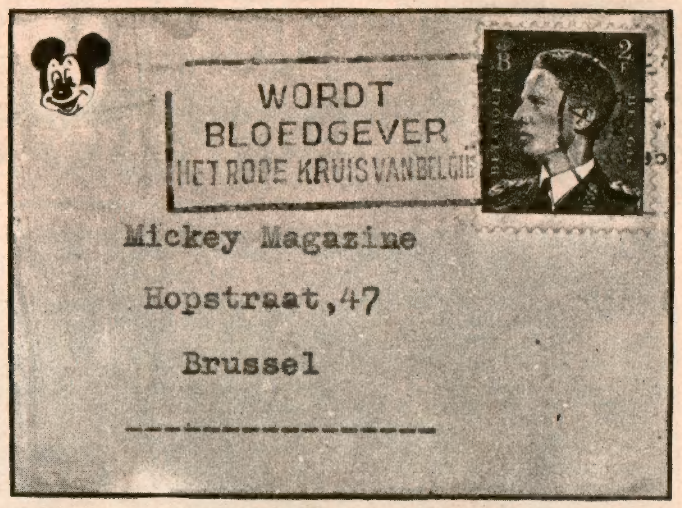

IN het 151ste nummer hebben wij de beknopte geschiedenis van de post gegeven.

In deze tweede bijdrage zullen wij, ook weer beknopt, het ontstaan van de POSTZEGEL vertellen.

Dat Engeland op andere landen enkele jaren voor was met haar uitgebreide postinrichting, zal niemand verwonderen. De eerste posttrein reed immers in Engeland en wel in 1825 van Stockton naar Darlington.

De postzegel

MEN zou zich onze moderne wereld niet kunnen indenken zonder postzegels en, vooral, zonder postzegelsverzamelaars.

De uitvinding van de postzegel danken wij aan een alleraardigst Engels meisje, dat... Neen, dat moeten we van naald tot draad vertellen. Luister maar !

De Postmeester en het meisje

IN 1839 was Rowland Hill postmeester in Engeland. Op een dag ondernam hij een reis in een van de graafschappen. Toen hij bij een afspanning kwam, zag hij hoe een brievenbesteller aan een meisje een brief overhandigde en tevens het bedrag van de post verlangde.

Het meisje draaide en keerde de brief en vroeg hoe groot het port was. Het was voor het meisje een grote som. Immers, ze was arm en de postbode verlangde 1 schilling.

Het meisje zuchtte diep, zegde dat de brief van haar verloofde kwam, die al even arm was als zij zelf, maar dat zij het port niet kon betalen. Zij gaf de brievenbesteller dan maar de brief terug.

Rowland Hill trad toen naderbij en vroeg het meisje, of hij het briefrecht in haar plaats mocht betalen, want, zegde hij, de post moest niet langer een korrespondentiemiddel exclusief voor rijke lieden zijn. Het meisje verzette er zich tegen, maar Hill zette zijn plan door.

Het verzet van het meisje kwam hem echter verdacht voor. Toen de brievenbesteller vertrokken was, vroeg hij het meisje waarom zij de brief geweigerd had en zij biechtte op, dat het een list was. Sinds geruime tijd ontving zij brieven uit Londen van haar verloofde en enkele overeengekomen tekens op het omslag vertelden haar wat ze weten wilde. Zij gaf dan telkens de brief terug, want binnenin het omslag zat een onbeschreven velletje papier.

« Wij hebben geen spaarcenten om ons zo 'n hoog briefport te permitteren », vertelde ze. « Daarom hebben we dit middeltje verzonnen. »

De eerste postzegel

TOEN Rowland Hill zo wijs was, overwoog hij, dat het zware fiskaal stelsel vele mensen alle korrespondentie onmogelijk maakte en dat er heel spoedig iets moest worden op gevonden, mede om alle bedrog te voorkomen.

In Engeland, meende hij, waar familiezaken zeer important waren, waar de leden van een zelfde familie ver van elkaar woonden en waar de handelskorrespondentie ook beperkt was door de zeer hoge brieftaks, moest een gehele omvorming van de burgerlijke post plaats vinden.

Hij stelde de regering voor, een briefrecht te bepalen dat voor geheel Engeland gelijk zou zijn. De brieven die naar verre plaatsen zouden gezonden worden, zouden geen cent port meer kosten dan die welke over korte afstanden reisden. Bovendien zou het port door de verzender betaald worden. Dit gaf aanleiding tot het plakken van de postzegel, die in 1840 in omloop werd gebracht.

Weldra stelde men vast, hoe die hervorming het aantal briefschrijvers gestaag deed stijgen. In 1850 was het aantal brieven van anderhalf millioen tot meer dan 7 millioen gestegen.

De eerste postzegel droeg de datumstempel van 10 Januari 1840.

Andere landen volgen

IN Frankrijk werd de postzegel pas negen jaar later ingevoerd. De eerste Franse zegel werd de 1ste Januari 1849 uitgegeven.

Hetzelfde jaar kwam ook eerste Belgische postzegel van druk, namelijk een 10 centiem m de beeltenis van Leopold 1.

Van 1849 tot 1861 werd elk jaa een nieuwe zegel uitgegeven, du: 12 in totaal. Deze reeks postzegels heeft thans een handelswaarde van zowat :

1) ongestempeld : 150.000 fr.;

2) met stempelmerk : 5.000 fr.

1849 1869 1883 1893 1893 1895

De ontwerpers ervan waren Jacques en Leopold Wiener.

Tot 1861 waren de Belgische zegels echter als de kippen van pachter Toon : zonder tanden. In 1862 verscheen de eerste getande postzegel. De eerste strafportzegel werd uitgegeven in 1895. Vele zegels hadden onderaan een klep of strookje, waarop gedrukt stond : « Niet bestellen op Zondag. »

1852 1867 1869 1876 1881 1891

In Belgisch Kongo werd de eerste postzegel uitgegeven in 1894. Er stond toen op vermeld : « Onafhankelijke Kongostaat. »

In Nederland was het de 5 cent met de beeltenis van Willem III die het eerst verscheen. Dit gebeurde in 1852 en precies 60 jaar later, in 1912, kreeg Nederlands Indië zijn Wilhelmina-10 cent-zegel.

DAVID K. DAVIDS.

Tijdens de afwezigheid van haar oom Marmaduke dirigeert Minnie zijn ranch. Hoewel in een vallei met loodrechte bergwanden geparkeerd, verdwijnt het vee. Minnie roept de hulp van Mickey en Dingo in. Mickey heeft onmiddellijk vermoedens op Pancho, de vertrouwensman van Minnie. Samen met Dingo volgt hij Pancho op een van zijn nachtelijke expedities.

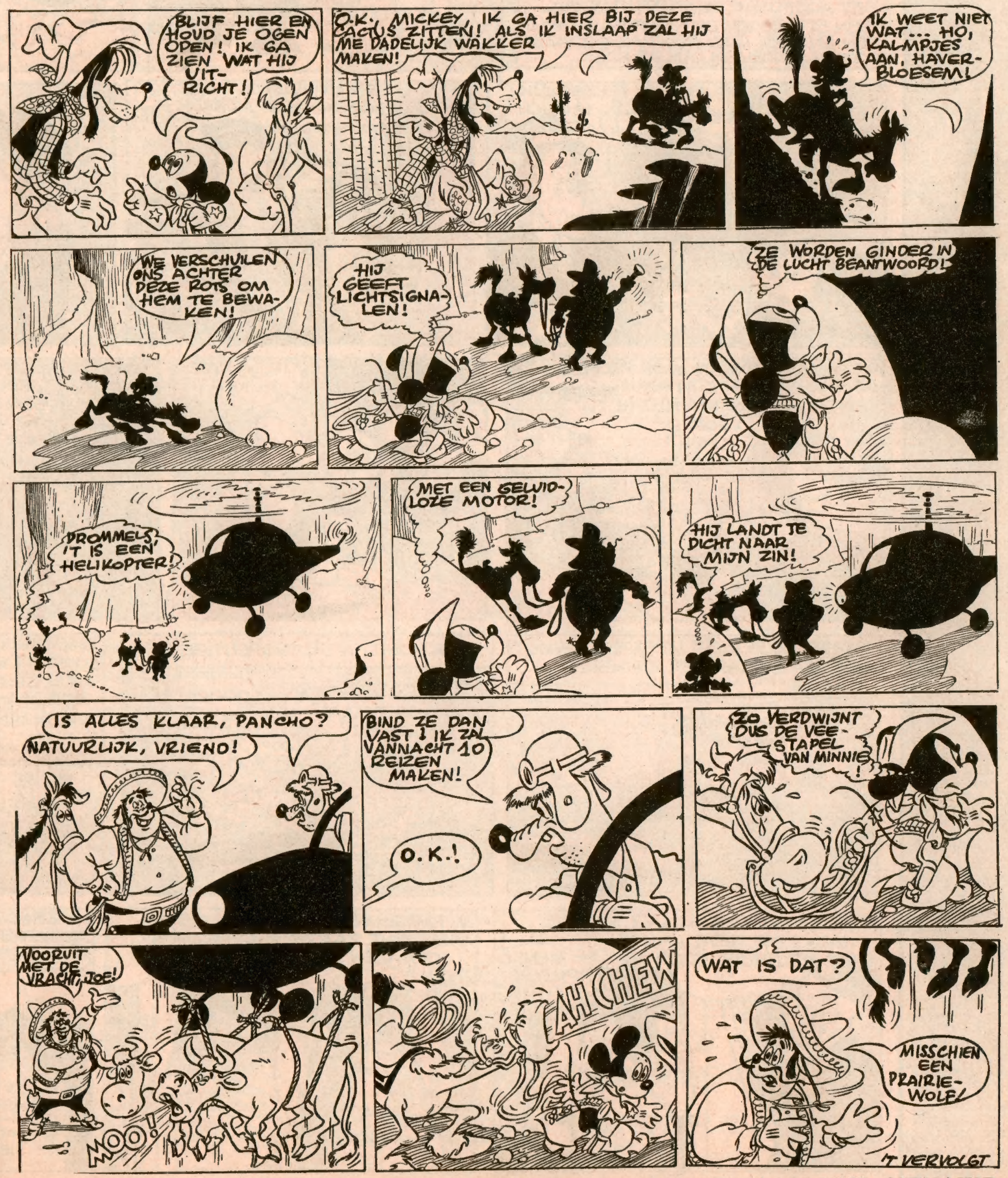

VOLGENDE WEEK : **EEN GEVAARLIJKE SITUATIE**

VERDWAALD IN DE ANDES

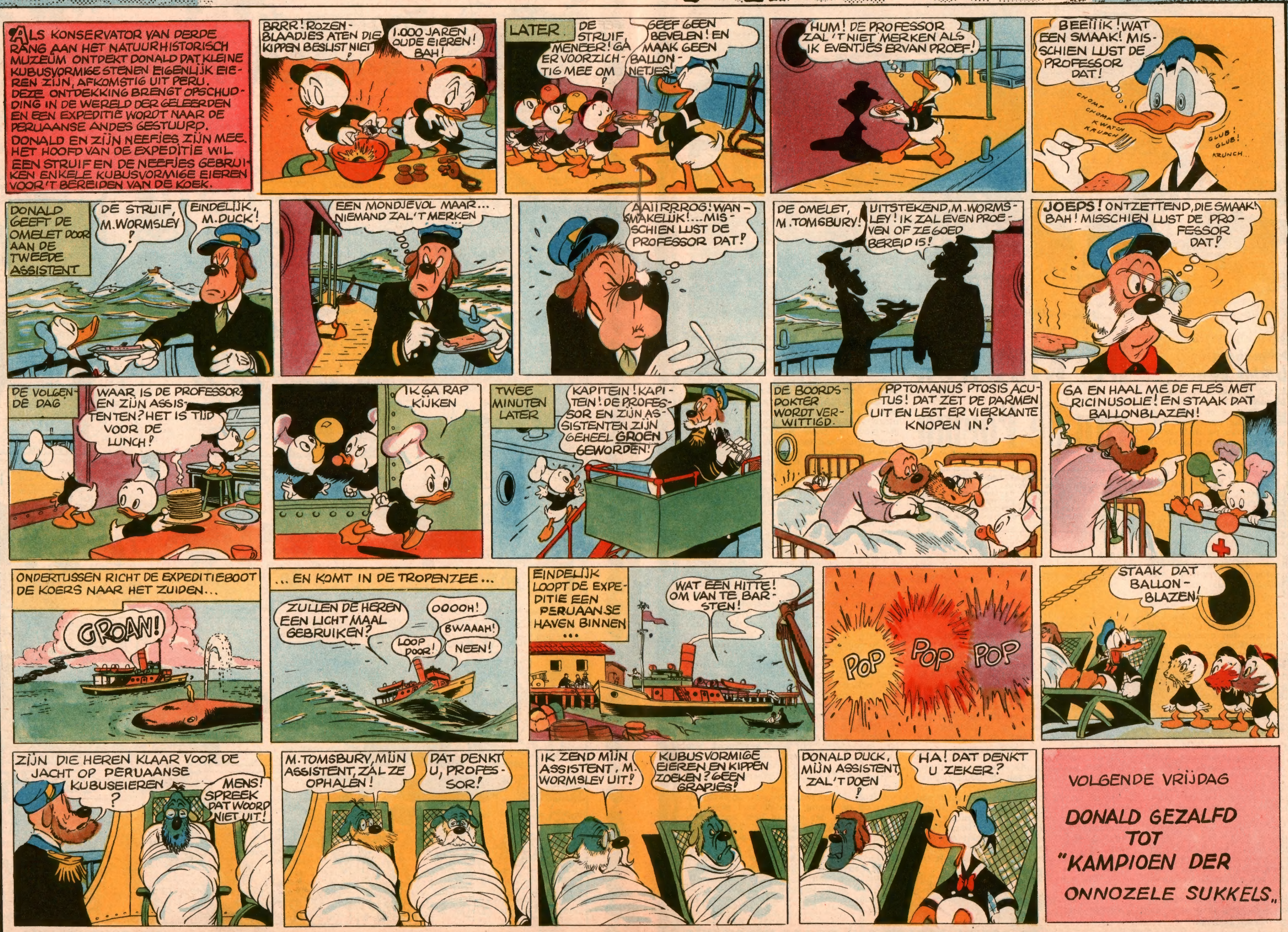

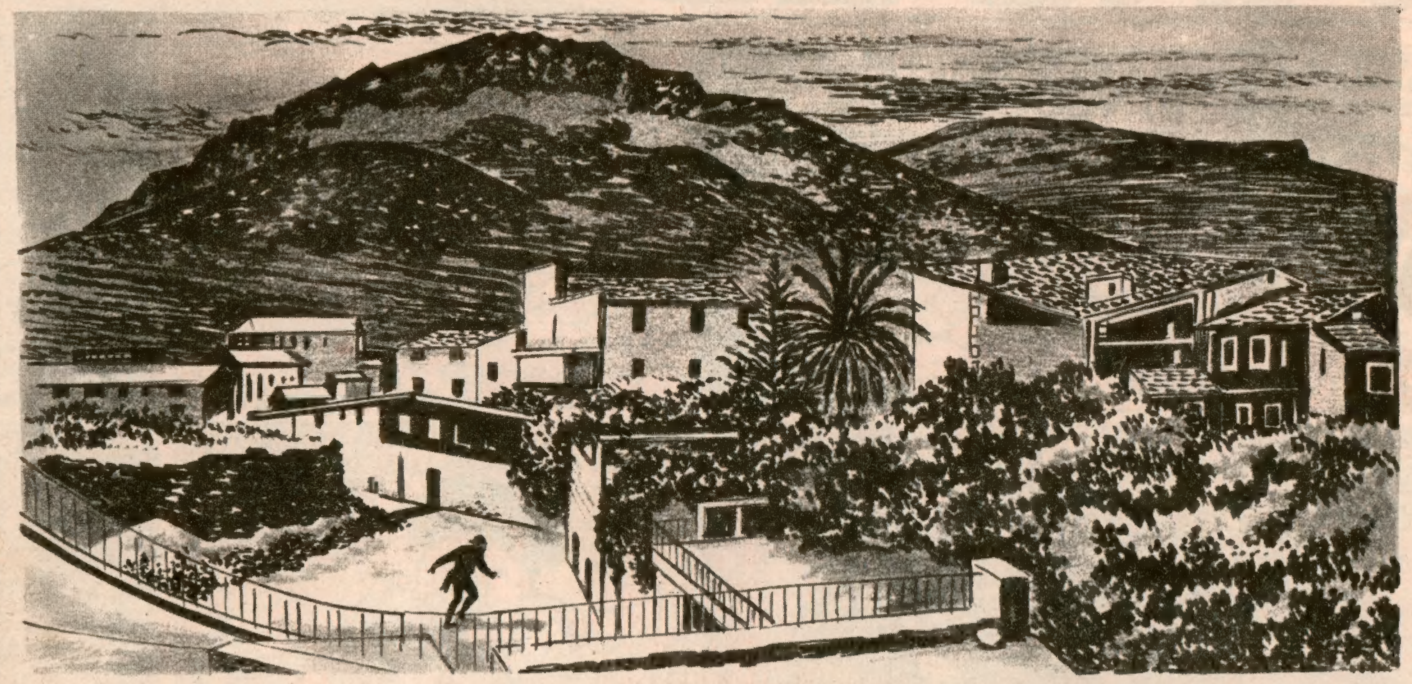

De Klauwen van de Poema

VIJFDE HOOFDSTUK

De herberg « de gelynchte gaucho »

> **SAMENVATTING**
> **Pedro Arriga verdrukt de bevolking van Pasorico. Miguel de Santa Rosa, de zoon van Don Ruiz, de vroegere volksleider, schijnt met de diktator te heulen, maar eigenlijk is hij de Poema, de chef van de weerstand.**

TOEN Miguel de laatste huizen van San Miguel was voorbijgegaan, verliet hij de weg en begaf zich naar een hut die op enkele honderden meters van de stad verwijderd stond, alsof haar bewoner zich van de stedelingen had willen afzonderen.

De zoon van Don Ruiz stapte met snelle schreden voort. Weldra stond hij op enkele meters van het huisje. Hij haalde een aansteker uit zijn zak, streek hem aan en, zich van zijn hand als scherm bedienend, verborg en vertoonde hij driemaal de vlam er van. Onmiddellijk beantwoordde hem hetzelfde teken : achter het venster van de hut verwachtte iemand de « Poema ».

Een ogenblik later zat Miguel tegenover een man van zowat vijftig jaar, wiens grijzende haren en reeds sterk gerimpelde huid toch de indruk van kracht niet konden verminderen welke van zijn persoon uitging.

Rafaëlo Ortega leefde inderdaad reeds sedert vele jaren in zijn woestijnhut. Elke dag vertrok hij naar het gebergte, van waar hij telkens een of ander dier meebracht, dat hij met zijn onfeilbare Winchester had neergeveld. 's Nachts echter werkte Rafaëlo, zoals talrijke Pasoricanen, aan de bevrijding van zijn vaderland. Hij werkte zelfs met zoveel bezieling dat Miguel hem tot zijn voornaamste luitenant had benoemd.

Miguel bracht hem met enkele woorden op de hoogte van de laatste gebeurtenissen. Vervolgens trokken de twee mannen te voet het gebergte in.

Na een goed uur gaans bereikten zij de helling er van, die vooreerst met een zachte glooiing steeg, om daarna steeds steiler te worden.

Miguel en zijn gezel kwamen over het hobbelig terrein langzaam vooruit. Maar klaarblijkelijk kenden zij deze plaats uitstekend, want zij stapten zonder aarzelen verder. Weldra bereikten zij een hoogvlakte vanwaar men een gedeelte van de tegenoverliggende berghellingen kon zien. Op enkele honderden meters vóór hen spreidde zich een natuurlijk keteldal uit, dat enigszins lager lag dan het geitenpad waarop zij voortgingen.

Eensklaps dook een gestalte, die zodanig als met een rotsblok versmolten was, dat men ze veeleer vermoeden dan onderscheiden kon, vóór de twee mannen op en een gedempte stem gromde :

— Wie daar ?

— Vrienden ! antwoordde Rafaëlo dadelijk.

— Hoe zijn de klauwen van de Poema ?

— Gescherpt voor wraak !

— Goed, jullie kunnen verder gaan !

Miguel, die opnieuw onherkenbaar was door de zwarte halsdoek die wij hem reeds bij zijn bezoek aan Arriga hebben zien dragen, stapte verder; Rafaëlo wisselde enkele woorden met de schildwacht en volgde daarna de jonge man in de richting van het keteldal. De plek scheen verlaten. Zelfs de man die de Poema en zijn luitenant had tegengehouden was weer onzichtbaar geworden, opgeslorpt door de schaduw van zijn rotsblok.

Beide mannen bleven plotseling staan vóór een mijngang, die waarschijnlijk eertijds weergalmd had van de houweelslagen der goudzoekers.

Bij de ingang zat een reus met de benen onder zich gekruist en een geweer tussen de benen. Bij het zien van de nieuw aangekomenen schouderde hij zijn wapen zonder van plaats te veranderen en met een stem die, in weerwil van de zichtbare krachtsinspanningen van de moedige kerel, klonk als een dondergerommel :

— Wie zijn jullie ? Waarheen gaan jullie ?

— 't Is Rafaëlo, Carlos, en de aanvoerder vergezelt hem !

— Ga dan vlug naar binnen ! Men wacht reeds een heel poosje op jullie !

Miguel en zijn gezel verdwenen in de gaanderij. Nadat zij naar rechts waren afgeslagen, kwamen zij opeens in een grote zaal welke door in de wanden aangebrachte toortsen verlicht werd. Een vijftigtal mannen, allen in het zwart gekleed zoals de nieuw aangekomenen, stonden daar in groepjes, de enen levendig, de anderen somber, nog anderen vrolijk.

— Saludos amigos ! riep de jonge aanvoerder uit, terwijl hij zich naar een bijna vierkant rotsblok begaf en er op ging neerzitten.

Het was de eerste maal dat de Poema op een zo gevorderd uur aankwam in de herberg « De gelynchte gaucho », zoals men de verlaten mijngang gedoopt had ter herinnering aan Gasparo Zadora, een gaucho die wegens misdaad opgeknoopt werd.

Daar, in die door het dansende schijnsel der toortsen schaars verlichte zaal, werden de plannen van « La Liberacion » uitgewerkt. Deze ruwe mannen behoorden allen tot de zwarte brigade en op hun gelaat stond het stempel der vastberadenheid.

Nadat hij een lange blik over de aanwezingen had laten gaan, nam Miguel het woord :

« Vrienden, het uur om de verraders te treffen is geslagen ! Wij hebben getracht Arriga en zijn bandieten door vredelievende middelen te doen vertrekken. Wij hebben hen belachelijk gemaakt, maar dat heeft hen niet veranderd ! Het goud trekt hen aan als een magneet en zolang zij de Pasoricanen een centavo kunnen afnemen, zullen zij weigeren heen te gaan ! Ik heb Arriga vannacht ontmoet en heb hem bevolen het land te verlaten. Hij heeft geweigerd. Van morgen af zullen wij overgaan tot de daad !... »

Juist op dit ogenblik weerklonk buiten een schot.

Miguel hield even op met spreken, de ogen op de ingang van de zaal gevestigd, in afwachting dat iemand hem kwam zeggen wat er buiten gebeurde. Toen weerklonk echter een tweede schot, gevolgd door een aanhoudend geweervuur in het gebergte. De reusachtige Carlos, de man die de wacht betrok bij de ingang van de gaanderij, verscheen aan de ingang.

— Wat is er, Carlos ? vroeg Miguel met een stem die niet de minste ontroering liet blijken.

('t Vervolgt.)

VOLGENDE WEEK : **DE POEMA BEGAAT EEN ZWARE VERGISSING**

Melk en honig voor...

MICKEY'S WEKELIJKSE TOMBOLA

130e TREKKING

> DE WINNAAR VAN DE HOOFDPRIJS
> ***VAN KERKHOVEN Elza***
> **STATIESTRAAT 65, LOVENJOUL**
> **Lidkaart Nr 06014**
> **mag kiezen tussen een paar rolschaatsen, een naaigerief, een polshorloge, een fototoestel en een chromatische harmonika.**

1. **06014** VAN KERKHOVEN Elza, Statiestraat 65, Lovenjoul.
2. **26264** ADRIAENSEN Michel, Meerkollaan 19, Bosvoorde.
3. **00758** HEYVAERT Rudy, Hogevesten 28, Aalst.
4. **19768** AUBIER Pascal, rue de Fleurus 1, Parijs (Frankrijk).
5. **14480** NANNING Ineke, Goudreinetstraat 592, Den Haag (Holland).
6. **42311** COOSEMANS Christian, Kapelstraat, Trivières.
7. **04555** HEYVAERTS Gilbert, Statiestraat 20, Kapelle-o/d-Bos.
8. **34431** DASSONVILLE Mireille, H. Lemaîtrestraat 60, Salzinnes.
9. **10657** VAN MIERLO Carola, Nieuwstad 29, Turnhout.
10. **19628** FLAUDY Roger, P. J. Antoinestraat, Herstal.
11. **01505** THEATRE Germain, G. Pêtrelaan 38, St-Joost-ten-Node.
12. **25539** BAUT Jean-Jacques, Coghenlaan 4, Ukkel.
13. **07871** JANSEN Rob, Icaruslaan 44, Amstelveen (Holland).
14. **33987** GERMAIN Jean-Jacques, Mamburgstraat 72, Charleroi.
15. **13594** VAN HECK Roza, Zurebeemstraat 161, Waasmont-Landen.
16. **22800** HIRT Henri, Grand-Rue 58, Morges (Zwitserland).
17. **03568** BURKE Paul, Peter Benoitstraat 64, Oostende.
18. **24784** JANSSENS Marc, J. V. Rijswijcklaan 279, Antwerpen.
19. **05885** VAN BOSSEL Jean-P., Aartrijkestraat 40, Eernegem.
20. **40456** MALLET Myriam, Steenweg op Brussel 55, Waver.
21. **12064** 'T KINDT Erna, Statiestraat, Eeke-Nazareth.
22. **32395** LENDERS Raoul, Fransenstraat 294, Ans.
23. **02410** WITTEVRONGEL Gerard, Zandstraat 24, Zomergem.
24. **24753** PERQUY Patrick, Burgondisch Kruis 39, Brugge.
25. **09376** PASMANS Frieda, Cederlaan 50, Wilrijk.

> **NIET VERGETEN !**
> **VRAAG UW PRIJS AAN !**
> **Iedere winnaar moet zijn prijs binnen de 2 maand volgend op 't verschijnen van dit nummer aanvragen. Gebeurt dit niet, dan wordt de prijs als afgestaan beschouwd voor de door « MICKEY-MAGAZINE » uitgeschreven of nog uit te schrijven prijsvragen.**
> **Bij prijsaanvraag dient de leeftijd van de winnaar vermeld.**

Alle goede zaken bestaan uit drie...

...En alle echte clubleden hebben die drie zaken, die zijn : clubspeld, postpapier, wimpel.

DE CLUBSPELD (Insigne)

uitgevoerd in 4 kleuren, met goudbandje, is een echt juweeltje. 't Kost 15 fr. voor België; voor Holland 1 fl. 25.

DE WIMPEL

is een leuk 4 kleurig vlaggetje in driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm. Iets van het betere soort voor fiets of staf. De prijs ervan is : 20 fr. voor België; 1 fl. 50 voor Holland

HET POSTPAPIER

voor je briefwisseling met vrienden en familie is te koop in kaftjes (omslagen) en dozen : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, naar keuze. Het is met 5 verschillende Disney - figuren verlucht.
Een grote fraaie doos kost 25 fr. voor België, 1 fl. 95 voor Holland. Een kaft (pochette) met 5 dubbele bladen en 5 omslagen : 7 fr. 50 voor België, 60 cent voor Holland.

LET NU WEL OP !

1. Belgische lezers bestellen zo : ze storten de som op de postchekrekening 7539.34 van « Mickey-Magazine », te Brussel.

2. Hollandse lezers bestellen niet bij « Mickey-Magazine » in Brussel, doch wel bij de Firma VAN GELDEREN (Mickey-Holland) N. Z. Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.

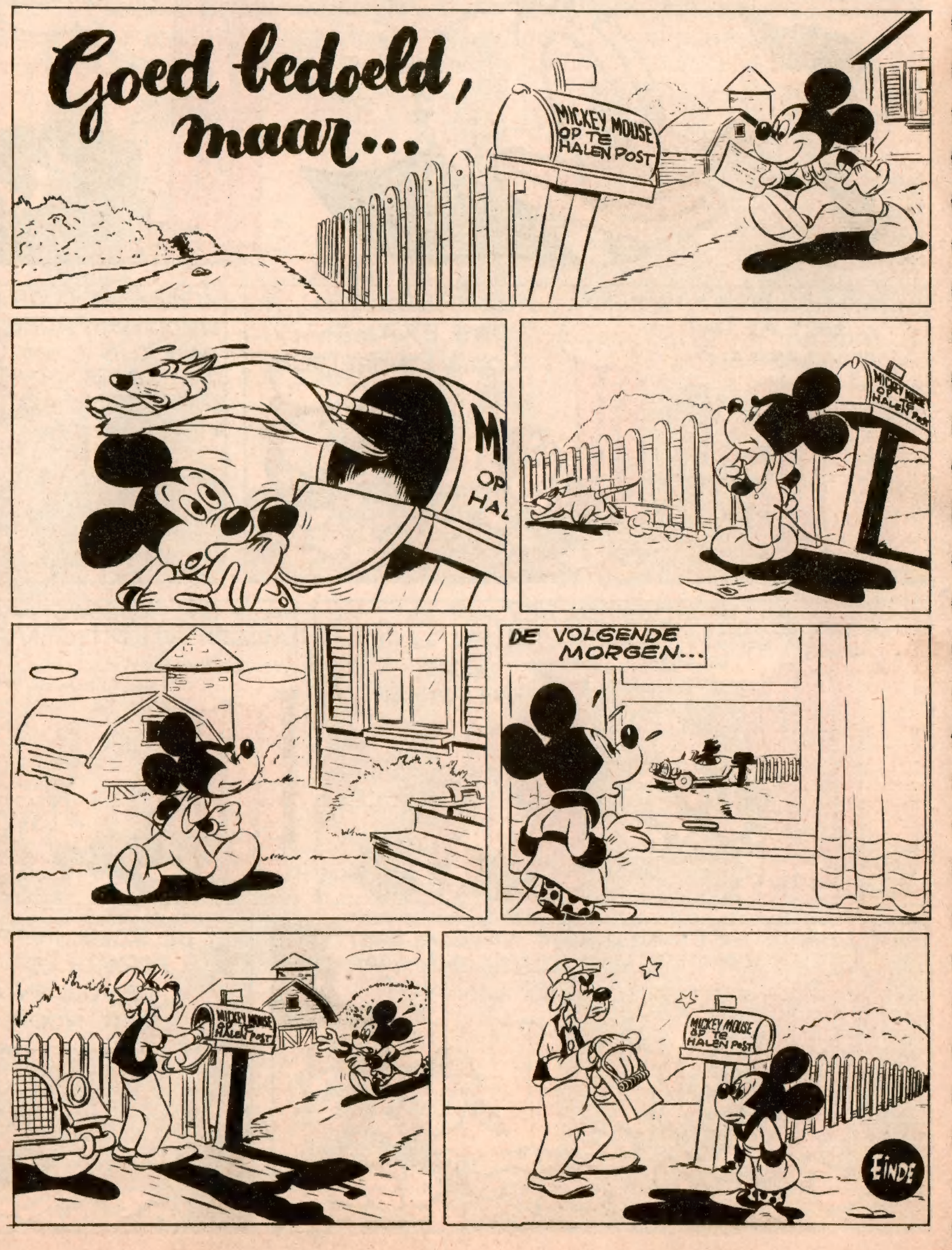

Ons compleet verhaal:

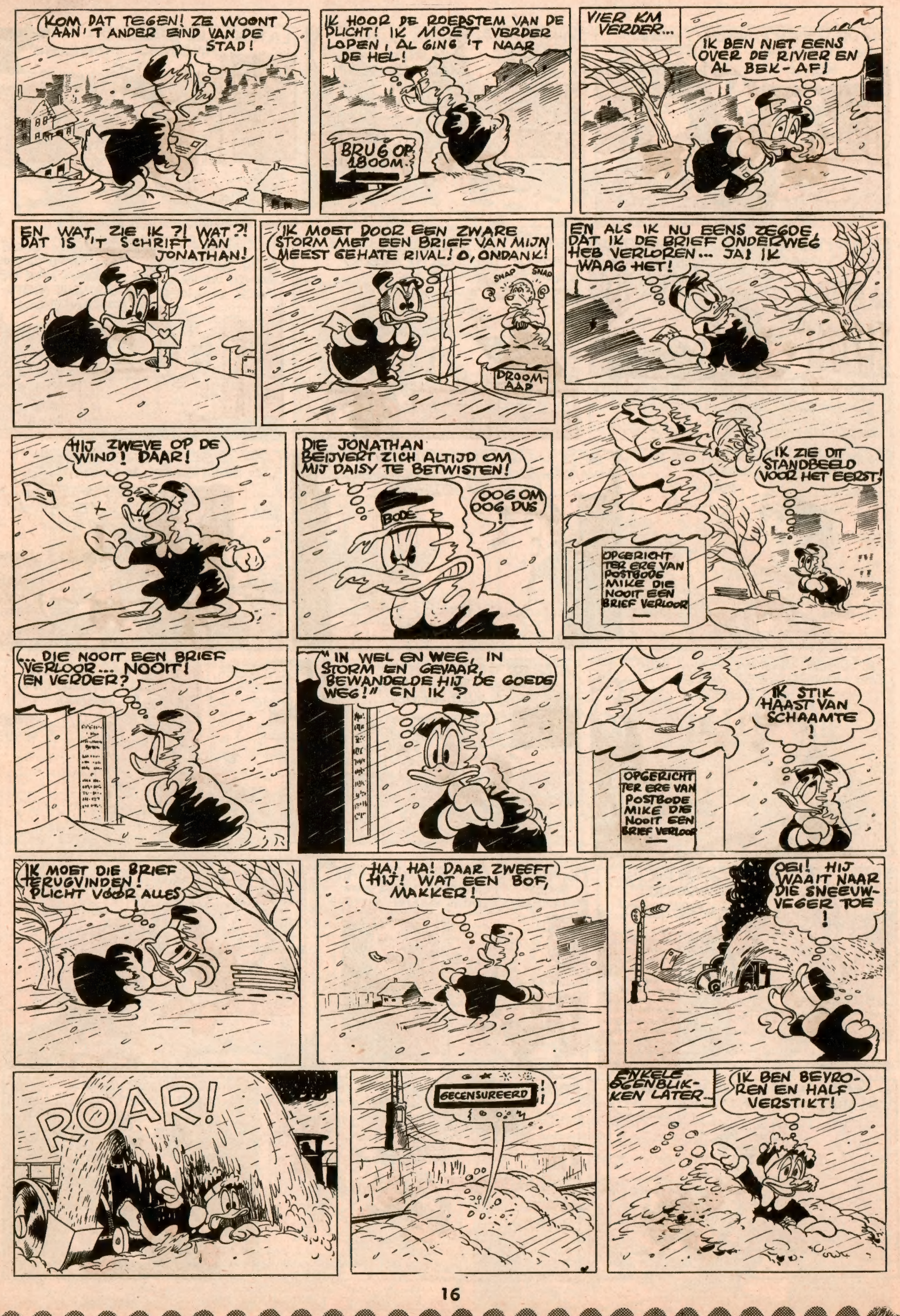

Ons compleet verhaal:

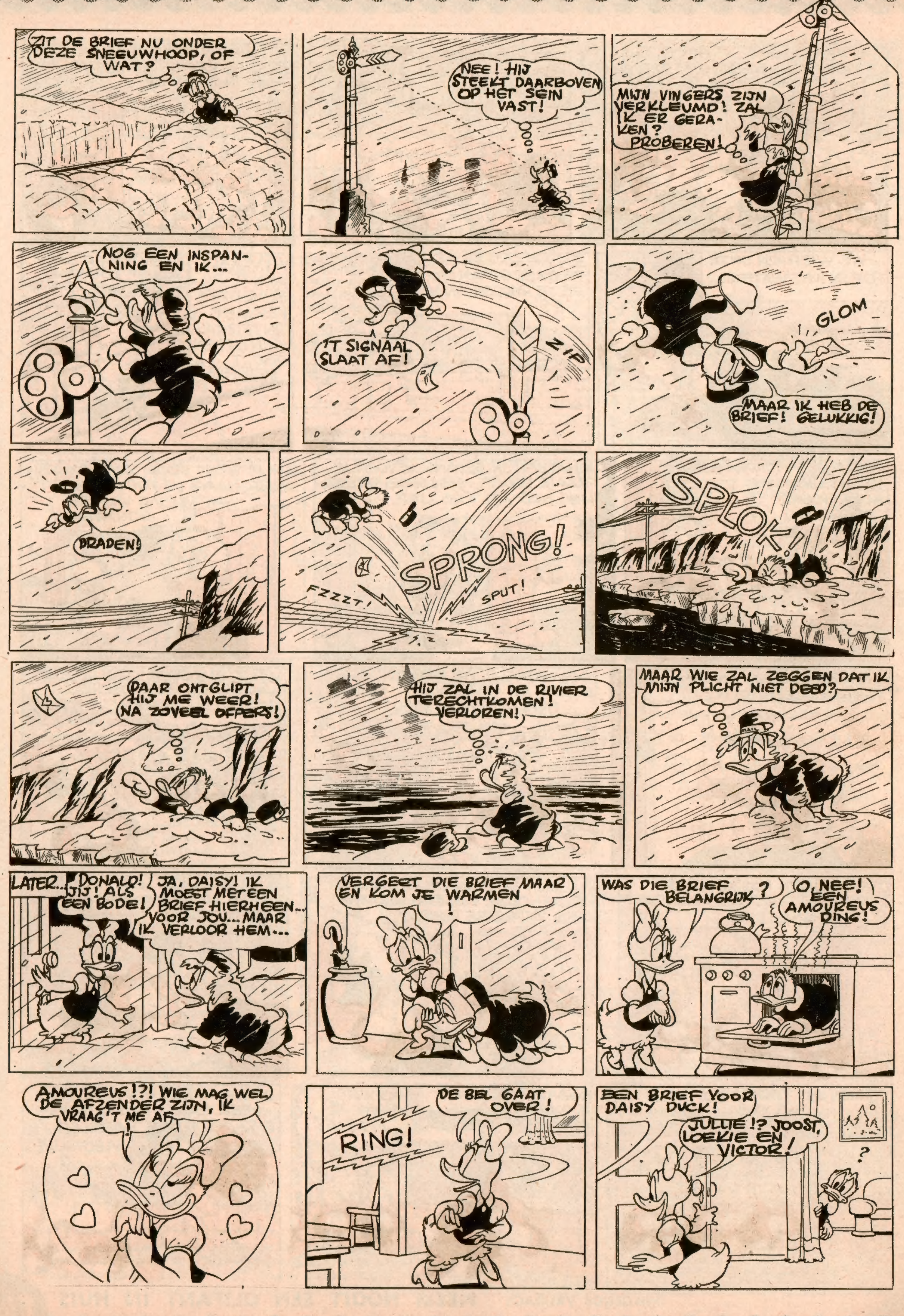

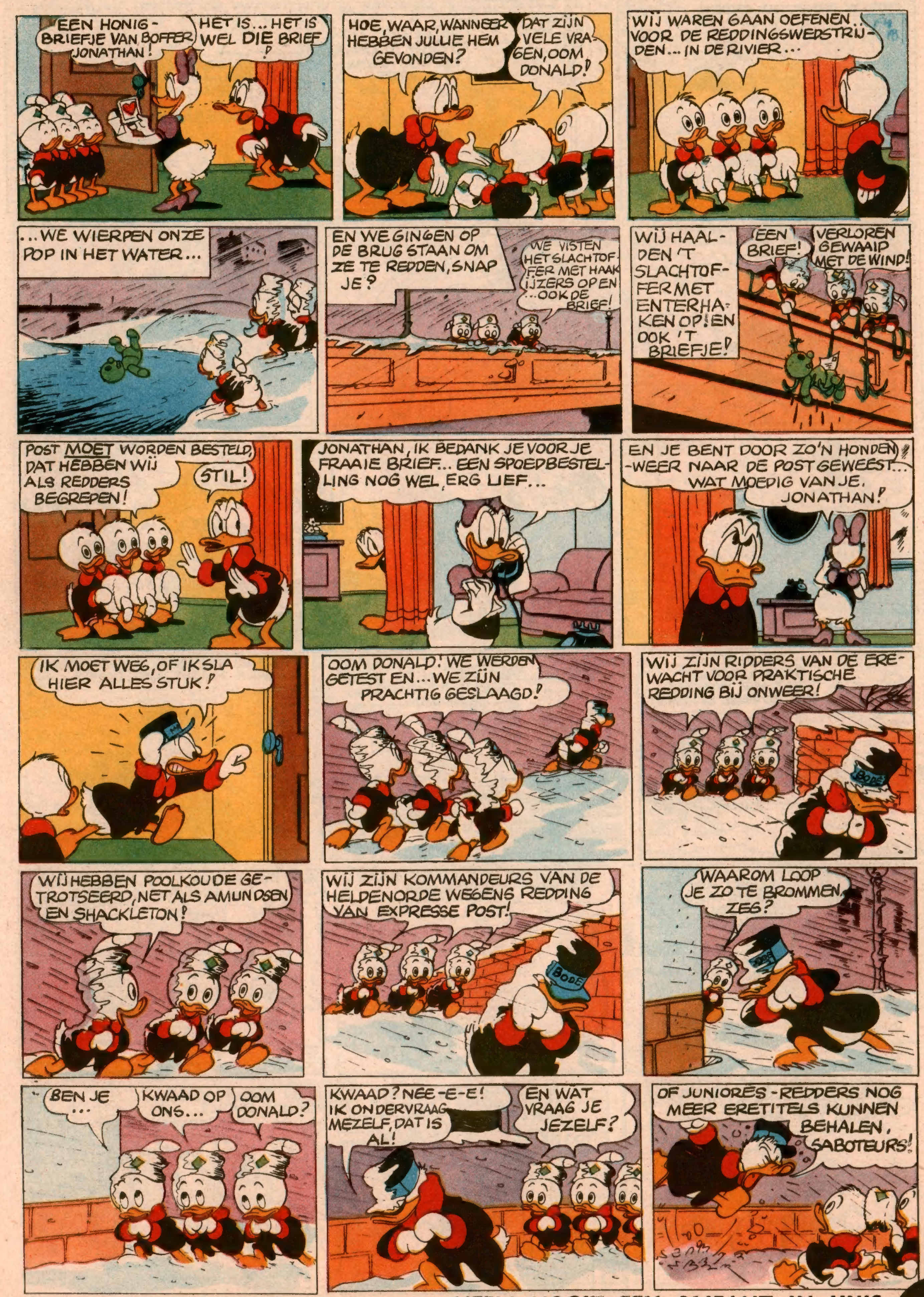

VOLGENDE VRIJDAG : **NEEM NOOIT EEN OLIFANT IN HUIS**

EINDE

ZIGZAGS

Plaatje om te kleuren

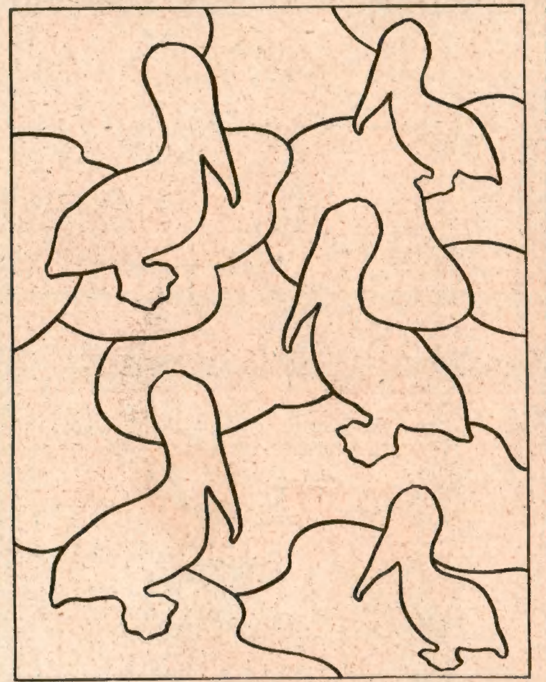

Kleuren leggen is steeds een aangename bezigheid. Probeer eens om dit plaatje met rood, blauw en geel te kleuren. Opgelet, echter : er mogen geen twee gelijke kleuren naast elkaar komen te liggen. Dus geen twee omlijnde figuurvlakjes met dezelfde kleur bewerken. Elke zwarte lijn is dus als scheidingslijn van twee verschillend gekleurde deeltjes te beschouwen.

MOPJES

PIET : Waarom zeggen de mensen altijd « moedertaal », vader ?
VADER : Omdat de vaders niets te zeggen hebben, jongen !
(Van der Stuyft Julien, Wetteren)

* * *

Dame uit Amsterdam tegen boer bij wie ze haar vakantie doorbrengt :
DAME : Hoe oud is die koe nou ?
BOER : Twee jaar.

DAME : En waaraan kan je dat zien ?
BOER : Wel, aan de horens, natuurlijk !
DAME (na even te hebben nagedacht) : Hé, wat aardig toch ! Nou zie ik 't zelf ook. Het beest heeft immers twee horens !
Valschaerts Eric, Gent)

* * *

De loods kwam aan boord van een schip.
— U kent de weg hier natuurlijk precies, zei hem iemand.
— Ik ken de grond hier onder water als mijn bloementuintje, antwoordde de loods. Elke zandbank in de omgeving ken ik op mijn duimpje.
Meteen stootte het schip ergens op en schokte van voor- tot achtersteven.
— Daar heb je er juist één van ! riep de loods.
(Koster Paul, Amsterdam)

TEKENRAADSEL

Wie kan dit tekenraadsel lezen ? Erg moeilijk is het niet, maar men dient toch even goed te kijken en na te denken.

't Antwoord staat onder de tekening.

Deze rebus werd ingezonden door ons 10-jarig clublid Eric VALSCHAERTS uit Gent.

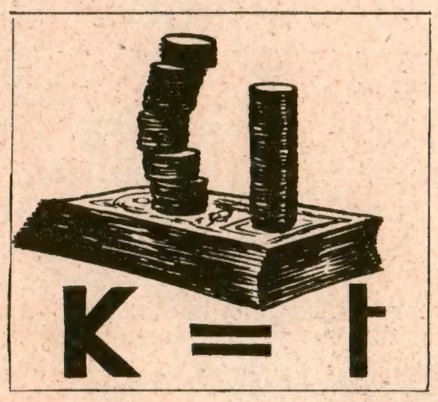

ANTWOORD

Er staat te lezen : GELDKIST.

Nieuwe lezers worden spoedig en kosteloos lid van de Club...

...WANNEER ZIJ 5 BONNETJES (ZIE HOEKJE VAN DEZE PAGINA) INZENDEN. ADRES : HOPSTRAAT 47, BRUSSEL.

PRETTIG NAAMFEEST !

18-9 : H. SOPHIA
19-9 : H. GUSTAAF
20-9 : H. EUSTAAG
21-9 : H. MATTHEUS
22-9 : H. MAURITS
23-9 : H. LINUS
24-9 : H. GERARDUS

OPLOSSING VAN HET KRUISWOORDRAADSEL UIT HET VORIGE NUMMER

■	N	O	R	■	■	R	A	S	■
P	■	S	A	R	R	E	N	■	D
I	K	■	T	I	E	N	■	R	A
N	I	S					R	O	S
■	N	A					A	M	■
■	D	U					A	A	■
I	J	S					M	I	S
T	E	■	W	O	U	D	■	N	A
E	■	T	E	L	G	E	N	■	S
■	W	E	B	■	■	N	A	R	■

De letter ij van ijs gold voor twee letters.

OPLOSSING VAN HET GEVANGENISPROBLEEM UIT Nr 153

Zo werden de bewakers opgesteld.

1	7	1
7	32	7
1	7	1

2	5	2
5	28	5
2	5	2

3	3	3
3	24	3
3	3	3

4	1	4
1	20	1
4	1	4

DE MOP VAN OOM DONALD

Baron Zeep betrapt zijn knecht terwijl deze bezig is een fles wijn leeg te drinken.
— Jan, wat is dat ? Daar sta ik van te kijken, hoor !
— Ik ook, meneer de baron, ik ook, ik dacht dat u weg was !...

WEET JE HET OOK?

Wat is :
1. **Gelatine ?** - 2. **Gist ?** - 3. **Jenever ?** - 4. **Kamfer ?** - 5. **Kapok ?** - 6. **Kurk ?**

ANTWOORDEN

1. Zuivere lijm van dierlijke oorsprong. Wordt ook uit sommige wieren, b.v. Iers mos, verkregen.

2. Eéncellige zwammetjes, die gistingsprocessen veroorzaken. Door de gisting, ontstaat koolzuur, dat het deeg doet heffen.

3. Alkohol uit rogge gestookt, die een prikkelende smaak krijgt door de vrucht van de jeneverstruik.

4. Kleurloze, brandbare stof, verkregen door distillatie van hout en bladeren van de kamferboom.

5. Zaadpluis van de kapokboom als plantaardige wol gebruikt.

6. Schors van de kurkeik, die om de 10 jaren een nieuwe laag levert.

OPLOSSING VAN HET KLEURPLAATJE OP DEZE PAGINA

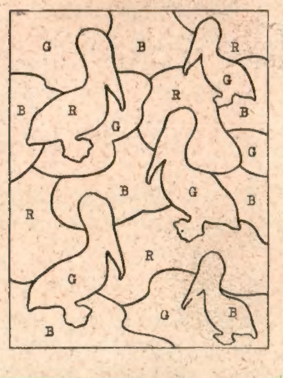

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. - COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1953.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	72.—	138.—	270.—
B. Kongo fr.	75.—	145.—	283.—
Luchtp. :	235.—	460.—	907.—

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

CLUB MICKEY BON 154

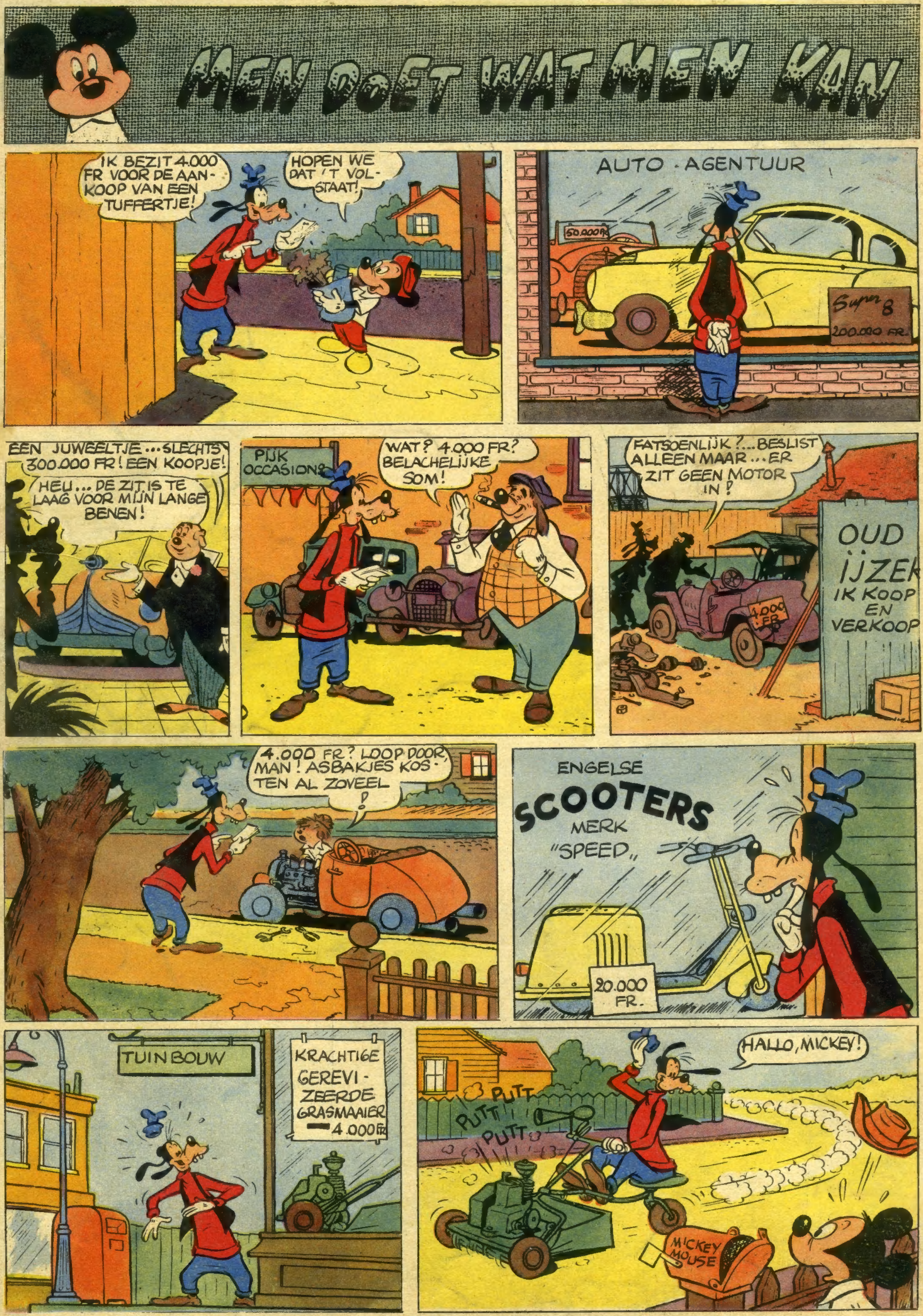

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.